

Borsányi Katinka

Koronavírus

(Amikor egy hét alatt 7400 hivatalosan jegyzett színházi előadás maradt el)

Lehullt a függöny,
a színészek csüngenek,
mint a fényétől fosztott
nagycsillár,
ami a kihalt nézőtér felett
uralkodik csöndben,
és lebeg a közönség,
elfásultan játssza
a pánikba esettek szerepét
az üres pultok között.

2020. 03. 23.

Eredeti olasz vátozat: 2020. 03. 07.

Készül már

(Az északolasz dráma lassan tetőfokára hág)

Görcsbe rándult ezüst tűk kaparják
a magasban ülő, mélykék tengert,
mely elnézni látszik a táj felett,
szórakozottan az isteni amnéziától,
tán elfeledte aggódva rángó fiait,
akiket mint az éjjel a szilvafát,
fénytelen félelem fojtogat.

Sivár a kórus, merev sikolyok
törnek fel a vonagló tüdőkből,
a kopár fának csontos ujjai
bűnbe gémberegve karcollják
a bezártnak látszó eget,
pedig az ég, bár ingerült,
hallja a hívó hangokat,

és készül már, hogy lassan
rügyeket bontson, s ha belőlük
elfelejtett, új virág szakad,
elborítja a szilvafát a remény.

2020. 03. 17.

Eredeti olasz változat: 2020. 03. 16.

Koronavírus 2.

(Amikor Bergamóban a temetkezési vállalatoknak, az éjjel-nappal dolgozó krematóriumnak és a temetőnek már nincs kapacitása a tömegével elhalálozókka foglalkozni, és a hadsereg más városokba szállítja a halottakat)

Katonai kamionok,
mint tevekaraván,
viszik sorban
a fűrtökben hulló,
elszáradt életeket,
melyeket hörgésbe
fojtott az örök némaság.

Szomorú konvoj
gyászmenete
hordja a halottakat
egy mohó fétis
áldozati oltárára.

Fáradtan peregnek
Bergamo utcáin
a kórusban mormolt
rózsafüzér sötét szemei,
őrzik a holtak testét,
melyek hang nélkül
fújják a riadót
az itt maradtaknak.

2020. 03. 23.

Eredeti olasz változat: 2020. 03. 19.

S. L. 49 éves volt

Védtelen test ring a Piavén;
a folyó falánk öle
vértől volt nedves
esztelen csaták
során.

Egy nő lebeg, könnyű levél,
messze a vad hazától
egybefonja a vízzel
a kaukázusi emlék
varázsa.

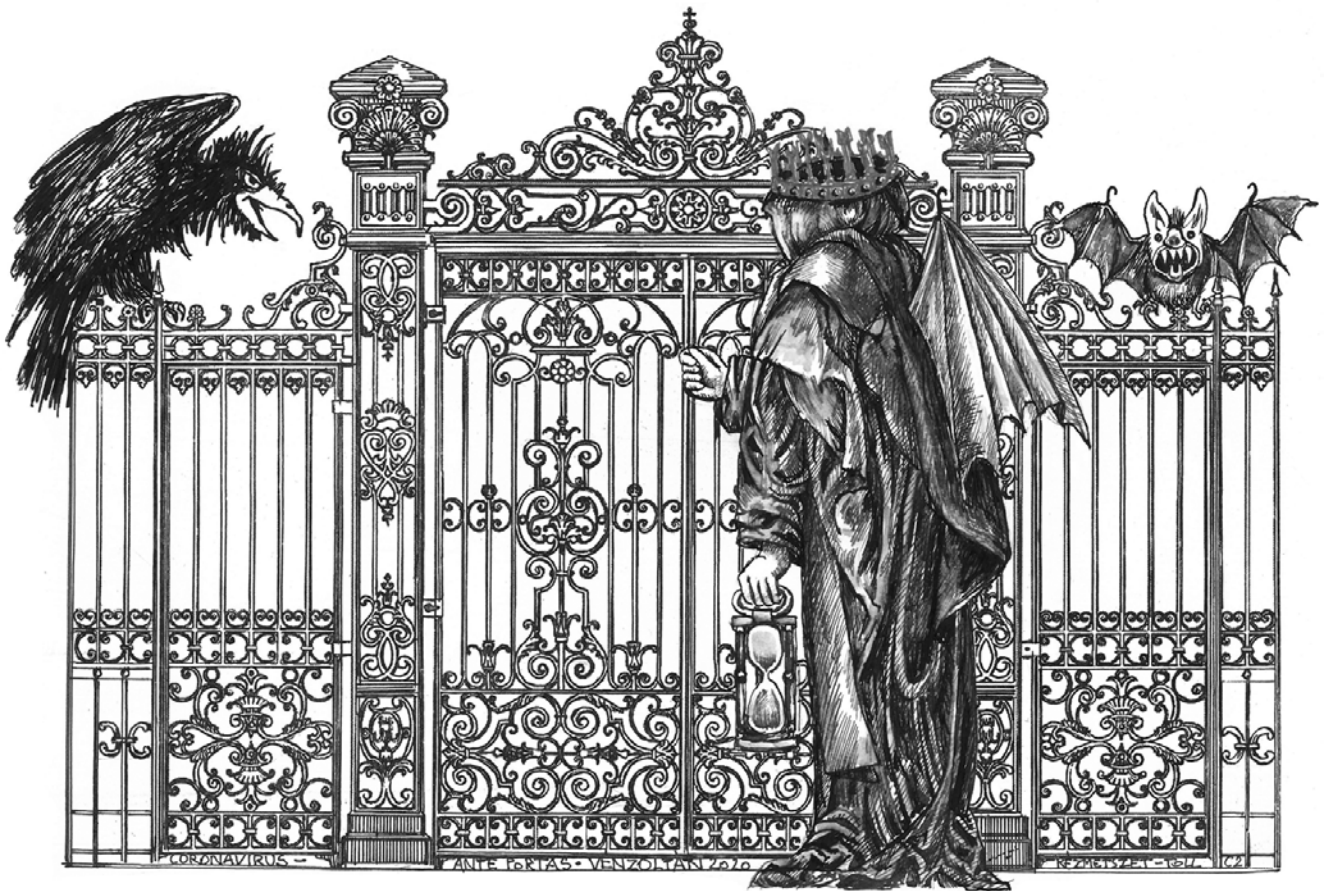
Hajnali hullámok a torkolatig
himbálják: az lett a sápadt,
hold tépte ápolónő
halált hozó, hideg
bölcsője.

Elyugszik a nagyra nőtt félelem;
az angyal fehér köpenyben,
erős kézzel, mosolyogva
vitte a balzsamot
a szenvedőknek,

de szenvedő lett ő is, rázta a láz
a lelkét, és köhögött talán.
Lehullott egy csillag,
vízben hunyt ki
a fénye.

2020. 03. 26.

Eredeti olasz változat: 2020. 03. 20.

Covid ante portas